

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 13 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 196.

V Ljubljani, v ponedeljek 28. avgusta 1899.

Letnik XXVII.

Narodno-napredni humbug.

»Uspeli« liberalne ideje v Parizu, kjer so uže začenjale goreti cerkve, in v Celovcu, kjer so na tla pobijali mirne redovnike, napolnili so s ponosom in sladkimi upi za bodočnost tudi prsa našim liberalcem. V soboto dalo je glasilo »zvestega podložnika katoliške cerkve«, ob enem tudi »zvestega služabnika liberalne misli«, duška prekipečim čutilom, ob enem pa tudi nekako navodilo svojim somišljenikom za prihodnji boj s »klerikalci«. V članku »à la lanterne!« kliče namreč in zahteva domači jakobinec, da naj se vsi klerikalci kar brevi manu pobesijo na laterne.

Mi nimamo preiskavati, v koliko se ta požarna želja, javno v časopisu izrečena, zadeva ob kazenski zakon. Nas zanima bolj neposredni vzrok, radi katerega si je »Naroda« upal javno izreči to željo, ki je do sedaj samo skrito tlela v prsih marsikaterega naših liberalnih prijateljev. »Narodova« stranka je namreč s svojim izdajskim narodnim delovanjem izgubila dokaj prejšnjih prijateljev osobito med obmejnimi Slovenci. Te si hoče zopet pridobiti. Priliko za to privlekla je za lase v uredništvo svojega glasila.

Dopisnik dunajskega »Vaterlanda« grajal je o priliki celjskih izgrediv ne morda Slovencev ali celo celjskih Slovencev, o katerih izrečno pravi: »Die Cillier Slovenen haben nichts gethan, was gegen die Klugheit gewesen wäre. Ihrerseits ist nichts geschehen, was als Provocation... aufgefasst werden könnte«. Ne, marveč dopisnik graja samo poslanca dr. Ferjandiča radi njegovega blejskega govora, ki ga je tako hitro razbobnal v »Narodu« in katerega je moral potem tako korajžno tolmačiti po nemških listih in v dopisih nemškimi poslancem, da je celo kar čez noč postal jezikoslovec.

To je torej tisto veliko izdajstvo, katero je baje zagrešila na slovenskem narodu »klerikalna« stranka.

Jasno je torej, da liberalni Don Quixote na svoji časniški Rozinanti jaše v boj proti mlinom na veter. O tem torej ne izgubimo besede več.

Drugo vprašanje pa je, ali imajo naši liberalci sploh le senco pravice, očitati nam »izdajstvo«? Nikdar! Stranka, katera sedi, kakor sedijo naši kranjski liberalci, v deželni zboru v javnej, intimnej zvezi z Nemci, je izgubila sploh vsako pravico govoriti o zadevah, ki se tičejo naše narodnosti. S pomočjo slovenskih liberalcev vzdržujejo Nemci v Ljubljani, v srecu Slovenije svoje nemško gledališče; da store svojim zaveznikom, Nemcem, uslugo, zavirajo slovenski liberalci kjer in kolikor le morejo delovanje prekornostne »Naše straže«, in kedo ve, ne stoji li za kulisami najnovejšega ruvanja proti Ciril-Metodovi družbi, katero mora v svojih posledicah delovanje te družbe kar se da ovirati in otežkočiti, tudi gospod iz Grimschitzhofa, kateri bo s pomočjo slovenskih liberalcev tudi iz našega Bleda v kratkem času srečno napravil čisto nemški »Kurort«. In glasilo te stranke, glasilo, ki ob vsakej priliki zagovarja zvezo slovenskih liberalcev z narodnimi našimi nasprotniki, z nasprotniki, ki so v najtesnejši politični zvezi z nemško-nacionalnimi političnimi voditelji celjskih izgredivnikov, to glasilo si upa, očitati nam narodno izdajstvo!

Konečno zavračamo samo na to, kar je naš list pisal o celjskih izgrediv, ter ponatisnemo prvi stavek »Narodovega« sobotnega uvodnika, da bodejo naši bralci imeli tudi kaj za kratek čas. Ta »fulminantni« stavek se glasi: »V obče so klerikalci tako hudobni, brezvestni in perfidni, kakor si jih navadno mislimo, toda včasih prekose še

same sebe in padejo tako globoko, da človeku kar sapa zastane, kedar vidi, česa je klerikalna duša sposobna«.

Videti je, da ima politična tvrdka Ivan & Malobrk še veliko političnega »pofeljna« v skladišču. Le na dan z njim, saj ga pozna že ves slovenski svet.

Malomarnost gledé financiialne nagodbe.

Iz Zagreba, 23. avg.

Vedno bolj se približuje čas, ko bode morala hrvatska regnikolarna deputacija začeti razpravljati z ogersko deputacijo o noveji financiialnej nagodbi med Ogersko in Hrvatsko. Ta nova nagodba pomeni za Hrvatsko vse, to je njeno življenjsko vprašanje, in vendar se o njej tako malo razpravlja, kakor da sploh tega vprašanja ni na dnevnem redu. Od 88 naših poslancev sta se o nagodbi zglasila dozdej le dva namreč od opozicije dr. Brestjensky in od večine Gjurmkić, dočim so tretjemu opoziciionalnemu poslancu doktor Vrbaniću zabranile oblasti vsak sestanek z njegovimi volilci. Da je hrvatska opozicija vsa proti sedanjej financiialnej nagodbi, se razume že samo po sebi, a da se je izjavil tudi zgoraj omenjeni član večine proti njej, poznato je bralcem »Slovenca« iz dosedanjih mojih poročil v tem pogledu. Kako mislijo pa ostali člani saborske večine o tem, se ne ve čisto nič, ker si ne da nobeden toliko truda, da bi stopil pred svoje volilce ter o tem važnem vprašanju izpregovoril nekoliko besed. Sploh se vidi, da saborska večina, ki je jedina zastopana v tej deputaciji razun dr. Franka, s katerim pa tudi v tej zadevi ne moremo resnobno računati, tudi v tem vprašanju prepušča vse svojemu poglavarju, banu. Kakor se

LISTEK.

Njiva.

Spisal A. B.

Soba je bila polna težkega vonja po ugaslih svečah in različnih zdravilih. Okna so bila zagrnjena z belimi zastori; skozi ozke špranje so uhajali rumeni solnčni žarki ter vztrepetavali po stenah. Na mizi je stalo pozlačeno razpelo, skledica z bombažem in soljo in kozarec vode.

Ob postelji se je razgovarjalo par žensk s šepetajočim glasom in važnimi, nekoliko pritajenimi kretnjami. Govorile niso ničesar posebnega, — a v taci trenotkih dobi vsaka beseda svoj skrivnostni pomen.

Bolnica je dihala težko in počasi; njene oči so bile zatisljene; odprle so se samo časih za kratek hip ter pogledale trudno in brezizrazno po sobi. Rjava, globoko razčrtana lica niso upala; na izbočenih kosteh pod očmi se je videlo celo nekoliko rdečice; ustna pa so bila tenka, zgrbljena in brez barve.

Debela, visoka ženska s polnim obrazom in majhnimi mokrimi očesci se je nagnila na vzglavje ter vprašala s tihim, skoro nežnim glasom:

»Zdaj ti je lažje, Marija, kaj ne da? Zdaj, ko je tvoja duša čista in pripravljena.«

Pod odejo se je zganilo in prikazalo se je dvoje suhih, koščenih rok. Ustna so se nezadovoljno zategnila in oči so se zatislile.

Marija Mrlijačeva je premišljevala, — naporno, nujno, kakor bi ji bilo na razpolago samo še par trenutkov.

»Moja duša je čista in pripravljena? Drugi ljudje so mirni in lahko jim je pri srecu, kadar umirajo . . . Kako bom stopila pred sodbo, o Bog!«

V sobo je prišla suhljata ženska, zavita v veliko ruto, ki ji je segala do petá. Mežikala je z očmi in na njenem obrazu je ležalo nekaj prisiljeno slovesnega.

»Ali je že bil duhovnik tukaj?«

»Ravnokar.«

»In zdaj spi?«

»Ne . . . mislim da ne spi . . . Eh, kmalu bo pri kraju . . . Bog nam bodi milosten . . . Smrt ji bo lahka, spravila se je s sinaho.«

»Ah . . . oh! Da, seveda . . . In kako, — ali je prepustila njivo?«

»Vsekakor, — kaj ji bo zdaj njiva? . . . Sinaha je bila ginjena, jokala je . . .«

Marija je čula natanko vsako besedo, če tudi je bila izgovorjena šepetaje in pri vratih. Čula je najtišji korak, — da, zdelo se ji je celo, da čuje šuštenje orehovo pod oknom. Njeni čuti so se nenavadno poosttrili; zadržali so v najlahnejšem dotiru, kakor tenka srebrna struna. Vse njene misli so se osredotočile na slovesno spravo, ki se je vršila pred pol ure med njo in med njeno sinaho. V jednom samem hipu je pregledala vso dolgo zgodovino te mrznje; pozabila ni nobene najneznatnejše okoliščine, spominjala se je čisto natanko vsake zlobne besede, zalučene v obraz ali izgovorjene za hrbtom z mežikujočim očesom in posmehljivimi ustni . . . A naj se obrne stvar kakor se hoče, — pravica je bila na strani tašče, na nje ni strani. In ako se dobro premisli, ravnala je celo plemenito in obzirno.

Zakaj njiva je bila njena. Zapisano je bilo pred notarjem, da ji ostane kot, živež in ona njiva na Klisu. To je bilo vendar tako razločno, da je bil izključen vsak ugovor. Sinaha tudi ugovarjala ni . . . Ali nekega dne stopi pred njo čisto nenadno in nepričakovano: »Njiva je moja; sodnik je odločil, da je njiva moja. Vi imate živež, zato ne potrebujete njive.«

Kako se je to zgodilo? Kakšna pravica je

bode on pogodil z mažarskimi ministri, tako se bode tudi to vprašanje rešilo. V tej veri nas potrjuje tudi tale okolnost. Ko se je pred kratkim časom podal ban na počitnice, prispel je tudi v Budimpešto. Mažarski časopisi, ki se s hrvatskimi zadevami bavijo nenavadno radi, ali seveda tudi le v protivnem smislu, a nikdar prijaznem, so javili precej potem, da se ban in ministerski predsednik Szell ne zlagata gledé nove nagodbe, češ, da hrvatski ban preveč zahteva za Hrvatsko in da bode rajše odstopil, nego popustil od svojih zahtev. Kakšne so te zahteve, seveda ni nobeden časopis javil, ker jim gotovo tudi niso poznate, če sploh katere obstoje. Hrvatski opozicijski časopisi so uporabili to lepo priložnost ter vprašali uradni časopis hrvatske vlade, da razjasni občinstvu, kakšno stališče zavzema hrvatska vlada gledé nove finančialne nagodbe in kaj je resnice v poročilih mažarskih časopisov gledé odnošaja bana naproti Szellu radi nove nagodbe. Kaj mislite, da je sicer tako zgovorni uradni časopis odgovoril na to vprašanje tako, kakor se spodobi že radi javnosti in občinstva? Kaj še. Odgovoril je, da mu ni poznato o dosedanjih dogovorih o tej stvari nič in da se zdaj o tem sploh ne more nič znati, ker se regnikolarni deputaciji še nista sešli in začeli razprave. To pomeni toliko: Kaj vas vse to skrbi, za to vé že ban, kaj mu je storiti, in kakor bode on odločil, tako bode. In uradni list to čisto dobro razumeva in ima popolnoma prav. Saj se razun bana nobeden ne zanimala za nagodbo, vladina stranka pričakuje vse od bana, opoziciji je pa zabranjeno o tem razpravljati tako, kakor bi se moralo, da bi imel narod zares koristi od vseh teh razprav. Javnost je tedaj popolnoma izključena s svojim uplivom pri reševanju tega važnega vprašanja, a ravno radi tega se je bati, da bodo Hrvati zopet prikrajšani od Ogerske. To se vidi jasno iz razprav mažarskih časopisov, ki navlašč ali pa iz neznanja čisto krivo tolmačijo nagodbo mej Ogersko in Hrvatsko. Da bodo za tem krivim tolmačenjem potegnili gotovo tudi člani regnikolarne deputacije, ni nobenega dvoma, kajti Mažari so vsi složni, kadar treba Hrvatsko prikritati bodisi že v gmotnem ali političnem pogledu. Jedna najvažnejših točk te nagodbe je gotova ta, da se natanko vé, koliko dohodkov ima Hrvatska. In ravno s tem nočejo Mažari na dan, ker bi se dokazalo, da Hrvatska mnogo preveč daje za zajedniške zadeve, a premalo dobiva za svojo autonomno upravo. Ko se bode zvedelo natančno, koliki so dohodki Hrvatske, precej mora pasti tudi ona grda mažarska laž, da Ogerska vzdržuje Hrvatsko, in pa trditev, da je radi tega bolje, da imate Ogerska in Hrvatska zajedniške financije. Mažari se boje one hrvatske agitacije, ki gre za tem, da dobi Hrvatska samostalne financije, kajti Ogerska ne bi zgubila s tem samo velikega dohodka, ki ga na krivičen način plačuje Hrvatska že toliko let, nego tudi svoj upliv na politiko in sploh na razvitek Hrvatske. Zato zdaj vsi mažarski časopisi kakor po dogovoru pišejo o novi nagodbi v tem smislu, da jo je treba skleniti le z obzirom na stroške, kolikor jih potrebuje Hrvatska za svojo avtonomijo, ter popolnoma prezirajo paragraf 11. nagodbe, v

katerem se govori le o tem, koliko je dolžna Hrvatska doprinesati za zajedniške posle po razmerju svojih davkov, a ne po tem, koliko bi se imelo od dohodkov izločiti za avtonomne posle. Mažar je zvit, pa si misli na ta način pomoči, da ne bode treba prijaviti vseh dohodkov Hrvatske in da se bode mogla še dalje okoriščeovati s hrvatskimi davki. Toda v tem se Mažari varajo, da bodo zdaj uspeli. Hrvati so namreč radi svoje popustljivosti prišli po zadnji nagodbi v tako zadrego, da jim trka velik primanjkljaj na vrata. To je priznavala sama vladina stranka javno v saboru. Tudi je kasneje Gjuroković na sestanku s svojimi volilci javno izpovedal, da se mora pri novi nagodbi čisto drugače postopati in vsi dohodki Hrvatske razdeliti po sklenjenem razmerju med Hrvatsko in Ogersko. Že borba za svoj lastni obstanek bode tedaj prisilila hrvatsko vladu in njeno stranko, da stori svojo dolžnost in da se ne da od Mažara iznova pregovoriti. Tako vsaj sodi vsak pameten človek. Najradikalnejša rešitev tega vprašanja bi bila seveda ta, da dobi Hrvatska svoje lastne financije; toda ker današnja vladina stranka nima finančialne samostalnosti Hrvatske v svojem programu, ne moremo zdaj s tem računati, pač pa bi bilo potrebno, da se to vprašanje ne zgubi z dnevnega reda, in da bi se preneslo med narod ter o tem čim več pisalo in razpravljalo, kajti taka važna vprašanja se rešujejo še le tedaj povoljno, ko se je zanje zavzel ves narod. Zato uradni časopisi čisto krivo razumevajo svojo zadačo, če mislijo, da o takih vprašanjih ne treba poročati občinstvu. V naprednih narodih ni nobenega važnega vprašanja, o katerem se ne bi razpravljalo na dolgo in široko, predno postane zakon. Žalostni naši finančialni odnošaji zahtevajo že sami, da se tako ravna tudi pri nas, a da ne varamo sami sebe.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. avgusta.

Državni zbor se snide, kakor se sedaj z vso gotovostjo poroča, v prvih dneh meseca oktobra. Začetek zasedanja se je vsled tega pomaknil za nekaj dni nazaj, ker, kakor trdijo vladni listi, ni nobene nujne potrebe in se nagodbene predloge objavijo šele v zadnjih dneh decembra. Vladi se seveda nikakor ne mudi, ker ji je itak znano, da v zbornici ne bo prišlo do pozitivnega dela. Šlo se bo samo za formalnost; treba je predložiti parlamentu do tedaj izdane naredbe s pomočjo § 14., ker je to potrebno v smislu ustave. Vse se bo sukalo le okolu volitev v delegacijo, radi katerih se prav zaprav mora sklicati državni zbor. Seveda vlada tudi tu ne more računati na kak uspeh. Opozicija je že toliko organizovana, da z brezobzirno obstrukcijo prepreči redne parlamentarne volitve. Listi so poročali v soboto, da je bil ministerski predsednik grof Thun brzojavno pozvan v Lj., da se ukrene potrebno gledé prihodnjega parlamentarnega zasedanja. Uradni listi so včeraj to vest dementovali.

Z zadnjim govorom posl. dr. Kathreina se pečajo večinoma vsi večji avstrijski listi. Opozicijski, posebno radikalni nemški listi, udri-

hajo po tem poslancu, ki je po njih izjavi že davno postal izdajica nemškega naroda, ki deluje na poslovanjenje Avstrije itd. Že sedaj je bil napad na nemško-katoliško ljudsko stranko silen in vsestransk, po tem govoru, akoravno ne daje prav nobenega povoda, bo pa naval še mnogo večji. Stranki prijazni listi pa seveda toplo pozdravljajo govor svojega poslanca in pričakujejo od njega najboljših uspehov. Posl. dr. Kathrein je imel, kakor poročajo njemu bližnji listi in kakor je razvidno tudi iz njegovega govora, pri tem dvojen namen. On želi prvič, da se kar najbolj utrdi zveza mej posamnimi desničskimi strankami. To se mu je zdelo potrebno posebno z ozirom na vedno rastočo nezadovoljnost mej mladočeškimi poslanci in pa tudi mej Jugoslovani, ki še do danes nimajo prav nikake koristi od parlamentarne večine. Poleg tega je pa hotel poslanec vplivati tudi na opozicijo. Govornik želi, da bi se pomirili nasprotni elementi ter skrbeli zato, da se konečno vendar omogoči redno parlamentarno delo, ki je nujno potrebno za uspešen razvoj države in blagor narodov. Konečno je podal govornik tudi navodila za potrebno zblizanje. Bode li imel ta govor kaj uspeha? Na to sedaj seveda ni mogoče odgovoriti pozitivno. Na delni uspeh se sme računati z ozirom na desniške stranke, opozicije pa od njenega početja ne bo odvrnil noben, še tako vpliven poslanec, in konečno bomo seveda tam, ker smo sedaj.

Narodnostne zahteve ogerskih Slovakov. Nedavno se je vršil večji shod Slovakov, na katerem se je mej drugim vsprejela tudi daljša spomenica na državni zbor, od katerega se zahteva, naj se konečno pravično in v smislu narodne enakopravnosti uredi jezikovno vprašanje. V tej spomenici so zabilježene naslednje zahteve: 1. Diplomatski jezik na Ogerskem bodi mažarski, ki naj se rabi pri vseh višjih oblastvih in ki reprezentuj državo na zunaj; v notranjem občevanju naj bodo pa enakopravni vsi deželni jeziki. 2. V jezikovnem pogledu naj se razdele okrajji v čiste in mešane. Mej prve spadajo vsi okrajji z nad 80 odstotki prebivalstva jedne narodnosti; tu bodi uradni jezik jezik večine okrajja. V mešanih okrajjih z vsaj 20 odstotki prebivalstva jedne narodnosti bodi uradni jezik tega prebivalstva, vendar pa treba poskrbeti, da najdejo svoje pravice pri uradih vse druge narodnosti. V okrajjih z manj nego 20 odstotki kake narodnosti bodi pri vsakem uradu nastavljen vsaj eden uradnik dotične narodnosti. 3. Isto veljaj gledé ljudskega šolstva. Mažarsčina bodi na vseh ljudskih šolah obligatni predmet, izvzeta sta le prva dva razreda nemažarskih ljudskih šol, kjer se poučuje v materinščini. 4. Konečno pa zahtevajo Slovaki, da imej vsaka ogerska narodnost svojega zastopnika v ministerstvu, ki naj skrbno čuva izvršitev narodnostnih zakonov in varuje interese svoje narodnosti. V smislu teh zahtev bi dobili slovaške nadžupane okrajji: Arva, Lipto, Trenčín, Zolyom, Turoš, Nitra, Požun, Saroš in Zips. — Seveda se Mažarom niti ne sanja, da bi se količjak ozirali na te opravičene zahteve. Vendar bo pa v zbornici kolikor toliko ropota, ker bodo govorili o predlogu zastopniki vseh nemažarskih narodnostij.

Belgrajski nagli sod prične najkasneje prihodnji teden zopet svoje delo. Preiskovalna sodnika sta že gotova z vsemi pripravljalnimi deli in, ker bodeta fungirala oba kot državna pravdnika pri naglem sodu, izgotovljata sedaj potrebno in obširno obtožnico. Uradno poročilo pravi nadalje, da je nabranega obilo, vseskozi z dokazi podprtega gradiva. Vse aretovance, katere se je samo, akoravno opravičeno, sumilo, je preiskovalno sodišče že poprej oprostilo. Konečna razprava pred naglim sodom bo trajala dva do tri tedne. — To poročilo je nekaka priprava za odbijanje eventualnih poznejših napadov z ozirom na »nepriustranost« in »strogo objektivnost« naglega sode.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. avgusta.

(Cesarjev dar.) Za kapelo v zavodu šolskih sester v Tomaju je cesar daroval 1000 gld.

(A la lanterne!) Na laterno s klerikalci! S tem klicem, kakoršnega so rabili najbolj živinski revolucionarji za časa nacionalnega konventa in

to? Marija je hitela k sodniku. Tožite se; jaz ne morem napraviti ničesar. — »Tožite se! To se pravi: brez števila potov, denarja, — postajati po sodnijskih pisarnah, pred vratmi advokatov; voziti se v mesto, napajati priče, — kakšno življenje! Marija se je prestrašila... »Ne,« je dejala, »meni ni toliko za to njivo; ne bo me spravila v nebesa. A pravica bi se morala izkazati. Kar na lepem, brez vsacega razgovora: »Njiva ni tvoja, — moja je!«

Kako bi se to ne zajedalo v dušo?... Toda potrpi samo! Naj pade ta krivica na tvoje otroke, če jih boš imela! Naj te grize ob zadnji uri; naj ti ne da miru ne v spanju ne v boleznih!... Kakšni so bili tisti dnevi. Dvakrat se je napravila, da bi povedala svoji sinahi, kar ji sodi, — a kri ji je od srda šinila v obraz, oči so jo zaskelele in beseda ni mogla iz stisnjenega grla. Dvignila je pest, vrnila se v svojo sobo ter zaloputila vrata za seboj... Starejše sosedo so bile na njeni strani, mlajši na strani sinah. Kadar je prišla po cesti mlada Kovaška ter se ustavila mimogredé pri sinahi, šla je Marija po prstih do vrat ter prisluškavala... Sinaha je delala prav

tako. Nekoč je Marija nenadno odprla vrata in našla jo je na pragu. »Oj ti vrag tatinski, kaj si izgubila pri mojih vratih?«

To je trajalo dobrih deset let. Mržnja se ni izgubljala, celo rasla je z leti. Tašča je dobivala svoj živč; a premerila, pretehtala in precenila je vsak košček mesa, vsak liter moke, vsak polič mleka. Če je videla časih, da je mera dobra, obšla jo je slutnja, da je blago slabo ali pokvarjeno. Če je bila mera pičila, vtrepetala je po vseh udih in čez par trenutkov se je razlegalo kričanje, da so hitele sosedo od vseh strani pred hišo...

Kar je doživela v zadnjih letih grenkega ali veselega, vse je bilo tesno zvezano z razmerjem med njo in med sinaho; zanimalo je ni ničesar drugega; vsak dogodek, če tudi ni imel najmanjšega opravka s to stvarjo, spravila je v kakoršnokoli zvezo s svojo mržnjo in s svojo poteptano pravico...

In zdaj, ko ugaša sveča njenega življenja, zdaj, ko se poslavlja od sveta in od vse skrbi in žalosti, zdaj je stopila sinaha pred njeno posteljo in dala sta si roko. (Konec prih.)

komune na Francoskem, je sobotni »Narod« skušal vzbuditi ljudsko strast proti katoliški stranki. Danes jutraj smo videli na škofiji veliko krvavo liso, katero je naredil ob voglu pod svetilko na levi strani neznan zlikovec. »Narodovci« umevajo svoje glasilo in njega tendence! Krvava lisa je v toliki višini in tako razmazana, da na slučajno onesnaženje ni misliti. Zlikovec je moral prav z namenom s kako okrvavljeno cunjjo narediti madež. Tako »kulturno« deluje stranka inteligence!

(Premilostni knez in škof Anton Bonaventura) se je povrnil včeraj zvečer z druge vizitacije v moravški dekaniji. Birmancev je bilo v Dolu 46, pri sv. Heleni 61, v Hotiču 59, na Savi 71, v Št. Lambertu 80, na sv. Gori 78, na Vačah 171, skupaj 566.

(Pojasnilo) na našo notico glede učiteljskih duhovnih vaj nam je poslal g. L. Jelenc, kot predsednik »Zveze slov. učit. društva.« V tem pojasnilu g. Jelenc naglašja, da je upravni odbor »Zveze« že 3. aprila določil skupščino na 7., 8. in 9. dan septembra v Gorici, a da se je morala skupščina preložiti na 10., 11. in 12. dan septembra, ker je goriški deželni šolski svet zaukazal, da se mora šolska mladina dne 9. septembra udeležiti sv. maše za pokojno cesarico. Temu pojasnilu dostavljamo, da v javnosti, najmanj pa gotovo presvetlemu knezoškofu ni bilo znano, kdaj in kje se bode vršila skupščina »Zveze.« Zato je bila skrajno perfidna in zlobna trditev »Narodova«, da da se hoče z duhovnimi vajami nagajati skupščini »Zveze«.

(Osebnosti.) Č. g. Jos. Abram pride za duhovnega pomočnika v Bovec in č. gospod K. Oblak v Komen. — Poštni oficijali A. Ludwig, A. pl. Cernizza in E. Riavitz v Trstu so imenovani kontrolorji. — Premeščeni so na Goriškem učitelji gg.: R. Gorjup iz Kola v Lokovec, J. Urbančič iz Gor. Polja v Sv. Križ, Fr. Krajnikova iz Kozane v Ajdovščino, R. R. Bizjakova iz Ajdovščine v Rihemberk, D. Gostiševa iz Št. Martina v Št. Andraž, Al. Gulina iz Mirna v Št. Martin, Karla Bratina pride v Šmarje, Karla Filipič v Lokev, Maksa Kuntinca na Kal, R. Gradnik v Kozano, S. Plesničar v Osek.

(Podkovska šola) na Poljanah, na kateri je nekdanj tako plodonosno deloval pokojni dr. Janez vit. Bleiweis, bode na občnem zboru kranjske kmetijske družbe vnovič predmet hudim, toda opravičenim napadom. Radi pripoznamo velik pomen kmetijske družbe za kranjskega kmeta, toda podkovska šola, katero vzdržuje imenovana družba, ni v sedanjih rokah nikdar odgovarjala zahtevam umnega podkovstva in zdravništva. Navedemo lahko za vzgled podkovske šole in živinozdravnice cele Avstrije, vse stojijo na neprimerno višji stopinji, vse vodijo strokovnjaki. Na ljubljanski podkovski šoli podučuje podkovstvo, mesogledstvo in živinozdravstvo vojaški »kuršmid« stare šole, brez posebne obrazbe, ki je slovenščine v pisavi do cela nezmožen in meša v govoru vse govornice širne Avstrije. Istotako piškavo je strokovno njegovo znanje, osobito v mesogledstvu, katerega se sam nikdar ni učil; v tem predmetu učencev niti toliko ne »podkuje«, da bi razločevali obisti od pljuč. Ker gre za službo gojencev v učiteljev žep, mu je bolj mar, da mu napravijo mladi kovači dobrih vezi, mesto bi se vadili v izdelovanju podkev. Gospodu »doktorju, direktorju, profesorju«, recte kuršmidu je vzrastel od lani močen greben, odkar je dobil na nerazumljiv način pravico zdraviti, recte mazačiti živino, in to v napredni Ljubljani, kjer je šest diplomiranih živinozdravnikov. No pa mazačil je že poprej pod pokroviteljstvom slavnega odbora kmetijske družbe in imel v podkovski šoli celo kliniko. Kaj čuda, da je mož nečuvno obogatel pri dohodkih, ki bi živili tri diplomirane živinozdravnike; zdaj misli, kakor se govori, kupiti podkovsko šolo, vzeti vse kranjsko podkovstvo v zakup, špital času primerno razširiti in v njem vzgojevati moderne mazače. Vodja te šole je zdravnik za umobolne, primarij dr. vitez Bleiweis, ki podkve in kopita od blizu niti videl ni, kaj šele da bi se podkovstva in živinozdravstva površno učil. Ves njegov popravek obstoji v tem, da podpisuje spričevala ter dobiva zato letnih 600 gld. Omenjamo tudi še, da je gospod primarij letos izdal neizpremenjeno drugo izdajo podkovske knjige, katero je pred svojo

smrtjo še izdal njegov oče blagega spomina, dasi je pokojni Folakowski sestavljal v družbi z drugimi živinozdravniki novo na vse napredke se ozirajočo knjigo, kateri je bila zagotovljena podpora od kmetijskega ministerstva. Pa recite gospod urednik, da gospod vitez ni naprednjak z dušo in telesom! Iz navedenega pač lahko opravičeno sklepamo, da v »naprednem« odboru kmetijske družbe za živinozdravnika ni mesto, in da bi smatrali živinozdravniki za izdajstvo, ako bi se dal kolega voliti v odbor, ne da bi dobil gotovih garancij, da se živinozdravnišnica in podkovska šola preosnuje. Napreden živinozdravnik.

(V uršulinski cerkvi) so danes prejele redovno obleko gđ. Marija Zupanec kot S. Leona, gđ. Zofija Wilcher kot S. Anunciata in gđ. Jozefa Potokar kot S. Monika. Ganljive obrede slovesnega vsprejema je izvršil presvetli knezoškof dr. A. B. Jeglič.

(Iz Maribora) nam pišejo: Za včeraj je napovedal upokojeni »kmetijski prijatelj« dr. Edi Glantschnigg nemški shod v Rušah, na katerem je nameraval govoriti tudi Alfred Huber, urednik »Marburgerce«. Ker so Ruše popolnoma slovenski kraj, smatrali so narodni Rušanci nameravani shod kot izzivanje. To so naznanili tudi okrajnemu glavarstvu, katero je shod prepovedalo. Lepi Edi v svojem političnem življenju nima sreče.

(V Celju) hočejo Nemci pač na vsak način ohraniti nemški značaj. Ker pa je v Celju samem premalo nemškega značaja, morajo prihajati iz drugih krajev Nemci v Celje, da se lahko priredi vsaj nekoliko večja nemška slavnost. Sedaj sklicujejo za 10. september veliko skupščino »Südmarke« v Celje. Agitacija je strastna za to skupščino. In gotovo bo prišlo veliko tujcev v Celje, kajti s tem obiskom hočejo, kakor radikalni listi pišejo, izraziti svoje priznanje surovemu razgrajanju celjske fakinaže ob priliki češkega pohoda. Iz pisave listov je razvidno, da se bodo ponavljali izgredi in napadi na celjske Slovence. Radovedni smo, ali bodo sedaj postavili tudi nemškemu, v resnici izzivajočemu slavlju kakšne meje.

(Šolske razmere na Štajerskem.) S Štajerskega se nam piše: G. Glovačy pride kot gimnazijski ravnatelj v Maribor, Gubo v Ptuj, in Liskounigg v Celje na slovenske paralelke. Kdor pozna razmere, ne dvomi, da je posređoval opozicijski dr. Wolfhardt, predsednik nemškega »Schulvereina« in intimus naučnega ministra. To pa tudi dokazuje, da je vsejedno, ali naši štajerski slovenski poslanci podpirajo vlado ali ne. Da bi bili v opoziciji, bi se vsaj nikdo ne hudoval. . .

(Častnim občanom) je izvolil odbor občine Št. Jurij pri Kranju v svoji seji dne 6. avgusta t. l. veleč. g. Blaža Petriča, župnika v Velesovem, v priznanje njegovih zaslug v duhovnem pastirstvu v občini.

(Krščansko-socialno gibanje.) Včeraj popoldne so pri D. M. v Polju praznovali krščanski socialci prav lepo slavnost: blagoslovljenje kipa sv. Jožefa na domu ondodnega »Konsumnega društva«. Društveni dom je bil ves v mlajih in zastavah. Odposlantstvo »Slov. krščansko-socialne zveze« je prihitelo na slavnost z zastavo. Po litanijah zbralo se je številno ljudstvo okoli društvenega doma. Topiči so zagromeli. Č. g. Luka Smolnikar je blagoslovil kip ter govoril ljudstvu srčne besede o krščansko-socialni organizaciji in o pomenu sv. Jožefa za delavske stanove. Po blagoslovljenju vršil se je ljudski shod. Predsednikom je bil soglasno izbran g. Jeriha. Gosp. Moškerc je govoril o neposrednih davkih in o političnih razmerah, ki postajajo čimdalje neznosnejše. V svojem govoru je tudi naglašal, da moramo Slovenci težiti po zbližanju z brati Hrvati. Shod je zahteval poddržavljenje celjske policije in se odločno izrekel proti novim davkom na živila. Gostinčar je govoril o tem, kdo je zakrivil § 14, namreč socialni demokratje in Wolfvoči, ter o gospodarski organizaciji. Priporočal je, da se konsumno društvo razširi v gospodarsko zadrugo. Shod je dosegel velik vspeh ter je ljudstvo navdušeno klicalo ob zaključku shoda »Slava!« krščanskemu socializmu.

(Vojaška vest.) Zaradi nalezljive bolezni v Mariboru in okolici bodeta imela brambovska polka št. 4 iz Ljubljane in št. 5 svoje vaje okoli Logatca od 4. do 8. septembra.

(Bobenčkovo gostilno na Glincah) je včeraj zopet otvorilo »Slovensko vinogradniško društvo.«

Gostje so bili, kakor se nam poroča, povsem zadovoljni. Revolucije pa proti gostilni ni bilo, kakor so napovedovali nevoščljivi ljudje.

(Kobilice) so preplavile že nad 50 ha. sveta okoli Gor. Besnice pri Kranju.

(Novo gasilno društvo) so včeraj ustanovili v Štepanji vasi pri Ljubljani.

(Hrvatska gimnazija v Pazinu.) Pozno sicer, a vendar je došlo poročilo, da se hrvatska gimnazija v Pazinu dne 15. sept. otvori. »Edinosti« se namreč iz zanesljivega vira iz Pulja poroča, da je z najvišjim odlokom tudi hrvatska gimnazija v Pazinu otvorena in da so imenovani profesorji. Profesor Matejčić je imenovan ravnatelj. Hrvatski stariši naj sedaj poskrbijo, da o pravem času vse potrebno ukrepejo.

(Afera Schlich-Lichtenegger.) V soboto smo sporočili, da je nemško-nacionalni medicinec Lichtenegger na javnem trgu v Gradcu izzval kadeta Schücha, valed česar si je ta s sabljo iskal zadoščenja in s tem nasprotnika nekoliko ranil na glavi. Zato je pa germansko občinstvo graško kadeta kaznovalo s tem, da je prežalo nanj pred vrati one hiše, kjer sta se prej bila. Šele proti večeru se je posredovanjem vojaške oblasti kadet oprostil maščevanja željnih Germanov in se preoblečen v zaprtem vozu rešil iz rok oborožene druhali.

(Sličica tržaških razmer.) Pri tržaški mestni plinarni je nameščenih nad 100 italijanskih podanikov in med 4 inženjerji so trije iz kraljestva. Ko je vlada dala koncesijo tramvajski družbi, je zahtevala, da mora nameščati le domačine. Družba je vsprejela koncesijo, a na vladno zahtevo je pozabila, ker v službi tramvaja so še vedno italijanski podaniki, dočim domačini pohajajo brez dela in jela.

(Zasluzeno odlikovanje.) V tržaških delavskih krogih dobro znani rodoljub g. A. Klun, bivši odbornik in zastavonoša »Del. podp. društva« služi že 40 let pri tvrdki G. Pellis. V znak spoštovanja in ljubezni so mu njegovi gospodarji dne 24. t. m. podarili lepo zlato uro z verižico.

(Čudak.) V Kopru je v petek nenadoma umrl marki Nikolaj Gravisi-Barbabanca. Oče njegov od l. 1848 do svoje smrti l. 1889 po dnevu ni zapustil hiše, ker ni hotel, da bi na nj sijalo avstrijsko solnce. »Piccolo« zatrjuje, da je Nikolaj po svojem očetu podedoval vse lepe lastnosti, torej tudi — avstrijsko rodoljubje. No, solnce se ne zmeni za take čudake.

(Nesreča.) V soboto je ponesrečila dunajska učiteljica Stein na potu od Belopeških jezerov na Planico.

(Obesil) se je včeraj popoldne med 3. in 4. uro 25letni oženjeni mizar Janez Šusteršič v svoji delavnici v Stanežicah v ljubljanski okolici. Domači prepri so baje bili vzrok obžalovanja vrednega koraka. Nesrečnež je zapustil mlado ženo z otrokom.

(Umor.) V soboto zvečer je Nagelčkov sin v Šiški vsled prepira z nožem smrtno ranil nekoga Kmetiča. Napadnika so domačini takoj prijeli in izročili orožnikom. Na frančiškanskem mostu pa se vjetnik zažene čez železno ograjo, a obvisi na železni verigi, v katero je bil vkleknjen.

(Objava.) Povodom letošnjih vojaških vaj imela bode s pošto združena brzojavna postaja v Kranju od 31. avgusta do vštetega 4. septembra in v Trzinu od 3. do vštetega 10. septembra t. l. za brzojavni promet polno dnevno in nočno službo. Iz istega vzroka imel bode tudi poštni in brzojavni urad Ljubljane I. od 31. avgusta do 10. septembra t. l. za brzojavni promet nepretrgano službo.

Društva.

(Šišenska čitalnica in podružnica sv. Cirila in Metoda) priredita na Malega Smarna dan 8. septembra pri Matjanu v Zgornji Šiški veselico v korist Ciril-Metodove družbe in Prešernovega spomenika. — Čisti dohodek veselice dne 6. t. m. za zgradbo Vodnikovega doma v Šiški znaša 180 gld. — Prihodnjo »Komarjevo« nedeljo poje pri sveti masi ob 5. in 9. uri jutraj čitalnični mešani zbor.

Glasba.

»Zbirka slovenskih narodnih pesmi za citre.« Sestavil J. Petritz. Izšli so 3 zvezki, vsak po 60 kr. Založil J. Giontini, knjigarna v Ljubljani. — Lepa, priporočila vredna zbirka. Oblika krasna, papir čist, tisek velik in lep. Vsak zvezek obsega

10 pesmij. Večinoma so obče znane melodije z navadno citersko spremljavo. Nekaj že skoro pozabljenih Fleišmanovih spevov nam je gosp. zbiratelj zopet poklical v spomin. Priredba je primerna (tiskovne napake: I. 1. vrsta 3, kjer se naj naredi oddelatelj za e in II 3. takt 10, kjer ima bas c mesto hes, se naj popravijo!). Priporočamo!

»Smiljana« nova opera gosp. F. S. Vilharja, nam je došla v glasovirski izdaji. Stane 5 gld. Obširno oceno tega krasnega dela priobčimo prihodnje dni. X.

Gospodarska organizacija.

Slavne zadruge!

S sledečim naznanjamo vsem našim zadrugam, da dobijo vsa naročena umetna gnojila tekom prve polovice meseca septembra.

V slučaju, da želi katera zadruga še kaj umetnega gnojila bodi si Tomaževe žindre, bodi si kaj nita ali kateregakoli umetnega gnojila, lahko ji še preskrbimo, kolikor hoče, dasi so se nam stavile velike ovire glede Tomaževe žindre od strani kartela, katerega ima c. kr. kmet. družba s tovarno za Tomaževo žindro v Pragi.

Z združnim pozdravom

„Gospodarska zveza“.
Ravnatelj: Sajovic.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celoveo, 27. avgusta. Sinoči je bilo popolnoma mirno, Demonstracij ni bilo nikakih in tudi se niso kričachi zbirali v večje gručce.

Pariz, 28. avgusta. Zaslišavanje prič pred vojnim sodiščem v Rennesu bo po poročilu listov trajalo do 5. septembra. Dve seji bodeta zavzemala govora odvetnika Demange in vladnega komisarja Carrière. Razsodbo bo naznanilo sodišče 9. septembra.

Berolin, 28. avgusta. Za soboto popoldne napovedana skupna sklepna seja obeh zbornic je izostala, ker je gospodska zbornica odklonila neko zakonsko osnovo. Danes se pričakuje sporazumljenje mej obema zastopoma, in potem bo še le zasedanje zaključeno.

Kolonija, 28. avgusta. „Kreuzzeitg.“, pisec o notranjem položaju, pravi: Danes ostane minister Miquel gospodar položaja v vladi, grof Limburg-Stürum, zmagovalec nad Miquelom, pa gospodar v poslanski zbornici.

Oporto, 27. avgusta. Do sedaj je zbolelo za kugo 51 oseb, umrlo jih je 18. V jetnišnici je obolet včeraj za kugo neki kaznjenec, katerega so prepeljali v bolnico. Sicer se bolezen več ne pojavlja.

Umrli so:

25. avgusta. Neža Cirar, kuharica, 71 let, Studentovske ulice 11, carcinoma. — Angelika Palovec, pismonoše hči, 2¹/₂ meseca, Franc Jožefa cesta 11, življenjska slabost.
26. avgusta. Ana Palovec, pismonoše hči, 2¹/₂ meseca, Franc Jožefa cesta 11, črevesni katar. — Hildegarda Gorjan,

delavca hči, 10 dni, Cesta na loko, življenjska slabost. — Avgust Blechschmidt, c. kr. pisarniški ravnatelj, 51 let, Mestni trg 4, ultius ventriculi perforatum.

Neprekosljivega učinka je

Tanno - chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 1 566 9

Ilekarna Milana Leustek-a v Ljubljani,

Reisljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Razpošilja z obratno pošto.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m., srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
26	9. zvečer	737-5	18-0	sl. sever	oblačno	0-1
27	7. jutraj 2. popol.	736-5 735-6	12-6 22-3	sl. svzh. sl. sever	sk. jasno del. jasno	
27	9. zvečer	735-8	18-1	sl. jug	jasno	0-0
28	7. jutraj 2. popol.	735-6 735-4	15-3 26-5	sr. svzh. moč. jzh.	skoro jasno del. obl.	

Srednja temperatura sobote 19.7°, normale: 17.7°
Srednja temperatura nedelje 17.7°, normale: 17.6°.

Zahvala.

709 1-1

Za vse dokaze srčnega sočutja o bridki izgubi nepozabnega nam soproga, očeta, tasta, deda in strica, gospoda

Jakoba Kobilca

izrekamo vsem prijateljem in znancem najsrčnejšo zahvalo.

Žalujejoči ostali.

Zahvala.

708 1-1

Povodom smrti našega očeta, oziroma brata, visokorodnega gospoda

grofa Albina Margheri Commandonna
lastnika graščin Otočec in Starigrad

nam je došlo toliko dokazov ljubezni in spoštovanja za dragega pokojnika, da nam ni mogoče zahvaliti se vsem, ki so nam izkazali svoje sočutje. Prisiljeni smo toraj tem potom izraziti najtoplejšo, najiskrenejšo zahvalo vsem prijateljem in znancem, posebno pa slav. šempeterskemu občinskemu zastopu in slavni novomeški meščanski gardi.

Grad Otočec, dné 25. avgusta 1899.

Rudolf grof Margheri
za rodbino.

Kuharica

se takoj sprejme pri nekem duhovniku, stara nad 30 let, lepega, poštenega vedenja in življenja.

Kjé. pové upravništvo »Slovenca«. 705 3-1

Zahvala.

707 1-1

Odbor »Slovenske krščansko-socialne zveze« se tempotom imenom slovenskega delavstva najiskrenejše zahvaljuje vsem hrvatskim rodoljubom, ki so ob našem izletu na Hrvatsko nas tako srčno vsprejeli. Hvala »Zanat. pomoč. društvu« v Zagrebu in zagrebškim kršč. soc. delavcem za bratski vsprejem na kolodvoru, za prijetne, nepozabne ure na »zajedničkem večeru« in za požrtvovalno oskrbo izbornih prenočišč. Hvala preč. g. Zagorcu za trud, katerega je imel z nami, hvala opozicijskemu hrvatskemu časopisu, ki je našo pot spremljalo ves čas z odkritosrčnimi simpatijami. Hvala uzorno rodoljubnemu prebivalstvu grada Karlovac, ki je slovensko odposlanstvo sprejelo odprtimi rokami in svoje bratstvo izkazovalo na tako impozanten način, da smo bili vsi gnjeni do solz. Hvala karlovskim iskrenim Hrvatim za drage spomine, za duhte šopke in vence, hvala presvetli baronici gospej kumici Kati Vranicany in premilostljivemu njenemu soprogu za veliko, plemenito prijaznost, s katero sta počastila slovenske delavke in delavce. Hvala načelniku gradu g. Vrbaniču za ljubav, katero nam je ves čas izkazoval, hvala blagorodnima gospodoma: narodnemu zastopniku Modrušanin in dr. Vinkoviču za ognjevit napitnice vzajemnosti hrvatsko-slovenski, hvala vrlému predsedniku dične »Nade« g. Avg. Frančiškoviču in vsem »Nadnim« članom za številne dokaze bratske ljubezni, hvala vsem hrvatskim društvom za prijeten boravek mej njimi.

Sava Hrvatski in Hrvatom! Živela vzajemnost! Na svidenje v beli Ljubljani!

V Ljubljani, dné 26. avgusta 1899.

Za odbor »Slovenske krščansko-socialne zveze«:

Ivan Kregar,
t. č. predsednik.

Ivan Štöff,
t. č. tajnik.

Vabilo

na

izvanredni občni zbor

kmetijske družbe Podkorenem,

ki se bode vršil

v nedeljo 10. septembra 1899

v društveni hiši štev. 13.

Dnevni red:

1. Premembe pravil.
2. Razni nasveti.

710 1-1

Načelstvo.

Oddá se

služba organista in cerkovnika

pri Sv. Jakobu ob Savi in se more nastopiti dné 1. septembra t. l. 996 2-2

Najhina gostilna

z vrtom in malo kmetijo v trgu Železna Kaplja (Eisenkappel) na Koroškem je iz družinskih razmer prav v ceno na prodaj. 706 5-1

Vprašanja naj se pošiljajo gosp. c. kr. nad-geometru Petru Orasche v Velikovec.

Prodajalka

se išče v večjo trgovino z mešanim blagom na deželi. Stara naj je nad 28 let, ter v računstvu dobro izurjena. — Plača po dogovoru. — Želi se bolj priprosta ženska.

Kje. pové upravništvo »Slovenca«. 704 3-1

Telefon šte. 135.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

Pri dež. kot trg. sodišču protokollirana

BANKA Maks Veršec
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet šte. 847 533.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Sprejema hranilne vloge v tek. računu (Giro-konto), obresti od dné do dné po 4¹/₂%. Poštno-hranilnišne položnice so na razpolago.

Dunajská borza.

Dné 28. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 15 »
Avstrijska zlata renta 4%	117 » 85 »
Avstrijska krona renta 4%	100 » 10 »
Ogerska zlata renta 4%	117 » 75 »
Ogerska krona renta 4%	96 » 25 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	906 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	385 » 25 »
London vista	120 » 60 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 90 »
10 merk	11 » 76 »
30 frankov (napoleonor)	9 » 55 »
Italijanski bankovci	44 » 40 »
C. kr. cekini	5 » 70 »

Dné 26. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 75 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	184 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 95 »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	128 » 15 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 » 60 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » 9 »
Prioritetne obveznice državne železnice	215 » 25 »
» » južne železnice 3%	163 » — »
» » južne železnice 5%	118 » 75 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 90 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	62 » — »
Ljubljanske srečke	23 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3190 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	432 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	74 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » — »
Montanska družba avstr. plan.	285 » 50 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	180 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.